

عنوان مقاله:

برنامه ریزی کاربردی در حمل و نقل عمومی به روش تحلیل پوشش داده ها (مطالعه موردی: BRT شهر تهران)

محل انتشار:

اولین کنفرانس محیط زیست، عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مصطفی سعیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران، گرایش حمل و نقل، دانشگاه آزاد، واحد تهران مرکز، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

حمل و نقل اتوبوسی جایگاهی قابل توجه در جابهجاییهای درونشهری بویژه در کلانشهرها دارد. نحوه صحیح ساماندهی سیستم اتوبوسرانی از جمله در نوع تقسیم وظایف بین بخش خصوصی و عمومی در کیفیت خدمات این سیستم و در نتیجه بر رفاه عمومی تعیین کننده است. یکی از اقدامات انجام شده در حوزه اتوبوسرانی در شهر تهران طی سالهای اخیر واگذاری خدمات برخی خطوط به بخش خصوصی بوده است. با مرور ادبیات موضوع 5 خصوصیات زیر و تطبیق آن بر موضوع حمل و نقل اتوبوسی میتوان دریافت چالش هایی جدی در مسیر بهبود کارایی در اثر حاکمیت انگیزه های خصوصی در این بخش وجود دارد. هدف این مطالعه بررسی آثار خصوصی سازی بر ارائه خدمات اتوبوسرانی در کلانشهر تهران است. اهمیت خطوط اتوبوس تندرو توام با دسترسی بهتر به اطلاعات آن موجب شد بررسی تجربی موضوع در محدوده خطوط تندرو انجام شود. برای بررسی تجربی موضوع، کارایی خطوط 1 و 2 با خط 7 (خط خصوصی) به صورت مقطعی طی سالهای 1395 تا 1397 مقایسه شده است. روش پیکربند مورد استفاده در این نوع مطالعه روش تحلیل پوششی داده هاست. نتایج حاکی از ناکارایی نسبی خط 7 (بخش خصوصی) در مقایسه با خطوط دولتی است که هم از نوع ناکارایی مدیریتی و هم ناکارایی مقیاس بوده که البته ناکارایی مقیاس شدیدتر تشخیص داده شد. همچنین ناکارایی خط خصوصی در ستانده جابه جایی مسافر جدی تر از کیلومترهای طی شده شناسایی شد.

کلمات کلیدی:

خصوصی سازی، حمل و نقل، خطوط اتوبوس رانی، BRT، روش تحلیل پوششی داده ها (DEA).

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025739>

